

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIE Nr. 3871/2012

Şedinţă publică de la 2012

Completul compus din:

PREŞEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

La ordine fiind soluţionarea recursului declarat de recurenta SC [REDACTAT] SRL, cu sediul în Brăila, B-dul [REDACTAT] nr. [REDACTAT], împotriva sentinței civile nr. 600/13.02.2012 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. 4117/113/2011,

La apelul nominal făcut în şedinţă publică au lipsit recurenta și intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, s-a depus întâmpinare la dosar, după care:

Instanța având în vedere că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, constată cauza în stare de judecată și rămâne în pronunțare.

CURTEA:

Asupra recursului de față.

Prin sentința nr. 600/2012 a Tribunalului Brăila s-a respins ca nefondată contestația formulată de contestatoarea SC [REDACTAT] SRL Brăila în contradictoriu cu părâta DGFP Brăila, având ca obiect anulare acte administrative.

Pentru a pronunța această sentință prima instanță a reținut că nu s-a făcut dovada că tranzacțiile efectuate cu cele trei societăți caracterizate de organul fiscal ca având comportament de tip fantomă, au existat în materialitatea lor.

Este adevărat că neîndeplinirea obligațiilor fiscale este imputabilă contribuabilului respectiv, dat și reclamanta se află în culpă deoarece în legătură cu cele două societăți nu a înscris declarație informativă.

De asemenea, reclamanta nu a plătit decât parțial rulmenții cumpărați de la SC [REDACTAT] și SRL București cu numerar.

Împotriva acestei sentințe în termen legal a declarat recurs reclamantul, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În motivare recurenta arată că prima instanță a pronunțat soluția cu interpretarea și aplicarea greșită a legii, situația de fapt reținută nefiind corespunzătoare realității.

Arată reclamantul că la momentul respectiv a verificat cele trei societăți enumerate pe site-urile oficiale publice ale instituțiilor statului rezultând că acestea erau înființate legal și aveau cod valid de TVA.

Una dintre aceste societăți a fost clienta reclamantei, achiziționând produse în valoare de lei în baza a 11 facturi fiscale.

Prin întâmpinarea depusă în termen legal pârâta DGFP Brăila a solicitat respingerea recursului ca nefondat, sentința pronunțată în cauză fiind temeinică și legală, actele atacate fiind întocmite de organele fiscale cu respectarea legii.

Examinând sentința recurată prin prisma motivelor invocate, dar și din oficiu, sub toate aspectele, conf.art.304¹ C.pr.civ. Curtea constată că prima instanță a făcut o greșită interpretare și aplicare a dispozițiilor legale în materie și o greșită apreciere a materialului probator administrat în cauză, pronunțând o sentință nelegală și netemeinică a cărei reformare se impune.

Curtea reține că în perioada supusă inspecției fiscale 1.01.2007-30.09.2010, reclamanta a derulat tranzacții comerciale constând în achiziția și vânzarea de rulmenți de la un număr de 3 agenți economici: SC Timiș, SC

Timiș, și SC SRL București, agenți economici ce au fost caracterizați de organul de inspecție fiscală ca având un comportament de tip fantomă.

Astfel în baza art.49(1) lit.a din OG 92/2003* organul de inspecție fiscală a obținut informații despre societățile de mai sus, prin consultarea site-urilor oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice, Oficiul Național al Registrului Comerțului și aplicația FISCNET, informații ce au stat la baza caracterizării celor 3 agenți economici ca având comportament de tip fantomă.

Conform informațiilor rezultate, cele 3 societăți comerciale nu au depus la organul fiscal teritorial declarații de impozite și taxe, bilanțuri contabile.

Referitor la mijloacele de probă utilizate de organul de inspecție fiscală, conf.art.49 din C.pr.fiscală, informațiile conform cărora cele 3 societăți comerciale nu au depus la organul fiscal teritorial declarații de impozite și taxe sunt accesibile doar organului de inspecție fiscală, reclamanta neavând posibilitatea aflării acestor informații anterior momentului derulării tranzacțiilor cu cele 3 societăți.

Din probele depuse la dosar rezultă că reclamanta a verificat cele 3 societăți pe site-urile oficiale publice ale instituțiilor statului, ocazie cu care a aflat că acestea erau înființate legal și aveau cod valid de TVA și aveau deschise conturi bancare, o parte din tranzacții fiind decontate prin instrumente bancare, iar o parte prin numerar.

Una din cele 3 societăți comerciale, respectiv SC SRL Timiș a avut și calitate de client al reclamantei, aceasta achiziționând produse în valoare de lei în baza unui număr de 11 facturi fiscale.

Față de această situație, în care reclamanta a colectat taxa pe valoare adăugată aferentă livrărilor către SC SRL, organul de inspecție fiscală nu a mai considerat că aceasta are comportament de tip fantomă și a considerat că TVA colectată aferentă acestor livrări este corectă și este datorată la bugetul statului.

În speță sunt incidente prev.art.150 al.1 din cod fiscal- persoana obligată la plata TVA, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului

titlu, este persoană impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de serviciu.

Art.145 al.2 lit.a și art.146 al.1 lit.a au fost invocate de către organul fiscal ca fiind încălcate și considerate temei legal pentru neadmiterea la deducere a TVA aferentă achizițiilor de rulmenți de la cele 3 societăți.

În realitate, reclamanta a dedus TVA aferentă achizițiilor de rulmenți de la cele 3 societăți comerciale tocmai în baza celor două articole menționate, astfel:

-TVA este aferentă unor operațiuni taxabile (achiziția de rulmenți a fost făcută în vederea realizării obiectului de activitate).

-să dețină o factură emisă în conformitate cu prev.art.155, ambele condiții fiind îndeplinite de reclamantă.

Nedeclararea achizițiilor de la cele 3 societăți comerciale în Declarația informativă cod.394, nu este considerată nici măcar contravenție, ci în cazul în care se constată existența unor omisiuni în datele declarate, persoana impozabilă trebuie să depună o nouă declarație corectă și completată cu lipsurile constatate care să o înlocuiască pe cea inițială.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că SC [REDACTAT] SRL a realizat în perioada supusă controlului achiziții de bunuri(rulmenți, materiale de construcții) și de servicii(telefonie, energie electrică), operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a TVA, dar TVA deductibilă aferentă acestei perioade provine în cea mai mare parte din achiziționarea de rulmenți.

Din verificarea evidenței contabile s-a reținut că în perioada 7.03.2008-12.06.2009 a fost înregistrată în contul 4426 TVA deductibilă în sumă totală de 26.107 lei în baza facturilor emise de trei furnizori, respectiv: SC [REDACTAT] SRL Timiș, SC [REDACTAT] SRL Timiș și SC [REDACTAT] și SRL București.

În urma acestei analize s-a constatat că SC [REDACTAT] SRL Timiș este un contribuabil mic, neplătitor de TVA la momentul analizei iar pentru anii 2008 și 2009 nu și-a îndeplinit obligațiile fiscale declarative , nedepunând la organul fiscal teritorial deconturile de TVA și nici alte declarații. Aleatoriu, această societate a depus numai unele declarații privind contribuțiile datorate bugetului de asigurări sociale datorate pentru angajați. Ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor privind depunerea declarațiilor obligatorii sau a deconturilor de TVA, organul fiscal teritorial a declarat societatea comercială ca inactivă începând cu 11.06.2009.

În aceeași perioadă, contestatoarea s-a aprovizionat în baza unui număr de 33 facturi fiscale și la SC [REDACTAT] SRL Timiș.

În ceea ce privește cea de-a treia societate comercială, SC [REDACTAT]

SRL București, în urma verificărilor efectuate s-a constatat că, deși acest contribuabil avea obligație declarativă la trimestru atât în ceea ce privește impozitul pe profit, cât și TVA, nu și-a îndeplinit obligațiile declarative decât pentru unele declarații și deconturi aferente 2008.

Față de cele expuse, având în vedere că cele trei societăți au fost declarate inactive de organele fiscale la data de 11.06.2009, ulterior perioadei analizate, Curtea apreciază că reclamanta a avut un comportament de bună credință, părâta nefăcând dovada comf.art.1169 C.civ., că tranzacțiile reflectate scriptic în contabilitate nu s-au efectuat în realitate, astfel încât nu se pot impune obligațiile suplimentare față de cele stabilite în contract/factura, deoarece responsabilitatea

înregistrării în scopuri de TVA precum și a îndeplinirii în condițiile legii a obligațiilor ce rezultă ulterior înregistrării revin exclusiv vânzătorilor.

Față de cele expuse, în temeiul art.312 C.pr.civ., Curtea va admite recursul și va modifica sentință atacată în sensul admiterii acțiunii și anulării actelor administrative atacate precum și a tuturor actelor subsecvențe acestora.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN MAJORITATE DE VOTURI
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Admite recursul declarat de recurenta SC SRL, cu sediul în Brăila, B-dul nr. împotriva sentinței civile nr.600/2012 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr.

Modifică sentința atacată în sensul că admite acțiunea și anulează decizia de imputare nr.159/2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de părăță, precum și raportul de inspecția fiscală nr.FBR

Irevocabilă

Pronunțată în ședința publică de la

2012

Președinte,

Judecător,

15

三

Grefier

Red. 013
Dact. .2012
FON

10

Cu opinie separată, în sensul respingerii recursului, ca fiind nefondat.

În dezacord cu ceilalți membri ai completului, apreciez că recursul de față este nefondat și trebuie respins ca atare.

iile legii a
e recursul și
lării actelor

Potrivit disp. art. 127 alin.(1) din Codul fiscal în vigoare, este persoană impozabilă persoana fizică sau grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică".

În conformitate cu disp. art. 151 indice 2 din Codul fiscal, cumpărătorul poate fi ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata TVA, dacă acesta este datorată de vânzător în calitate de persoană impozabilă obligată la plata taxei(...).

În spătă, recurenta a contractat cu firme care nu funcționează legal și nu beneficiază de facilitatea deducerii TVA, împrejurarea care se răsfrângă și asupra reclamantei-cumpărătoare.

Astfel, s-a constatat că SC

SRL de la care provin facturi fiscale din perioada martie 2008-iulie 2009 a intrat în procedură de insolvență începând cu data de 28.03.2008

SC SRL Timiș nu a depus de la înființare(2005) nicio declarație la organul fiscal teritorial. Este adevărat că o atare împrejurare nu putea fi verificată de reclamantă, însă suspect este faptul că faeturile fiscale provenind de la această firmă datează din date consecutive, transporturile fiind făcut cu același mijloc de transport , iar plata figurează ca efectuată în numerar, ceea ce în mod obiectiv este imposibil datorită distanței considerabile dintre sediile celor două societăți.

SC SRL Timiș și SC București nu s-au conformat obligațiilor legale de a depune declarații la organul fiscal, respectiv deconturi de TVA, declarații privind impozitul pe profit etc..

În acest context este irelevantă apărarea reclamantei în sensul că tranzacțiile în discuție au existat în materialitatea lor și au vizat un scop economic, câtă vreme acesta nu a menționat toate tranzacțiile atestate de facturile fiscale în discuție în declarația informativă 394(conform OMEF nr. 702/2007) și nu a adus dovezi în sprijinul funcționării normale a societăților furnizoare, nerăsturnând prezumția caracterului nereal al tranzacțiilor.

Față de cōsiderentele expuse mai sus, consider că hotărârea primei instanțe este una legală și temeinică și că reclamantul nu a adus nici în recurs dovezi în sprijinul colectării reale a TVA pentru care a beneficiat de deducere.

Așa fiind, sunt incidente în cauză disp.a rt. 312 alin. 1 C.proc. civ. privitoare la respingerea recursului.

Judecător
Gina Ignat

lat

sul de față